Potser ens trobem davant la via més assequible de la zona gràcies al seu generós equipament. Com la majoria de rutes del sector, aquesta combina bones plaques verticals i inevitables feixes que trenquen la continuïtat. Destaquen per la seva bellesa el segon i el tercer llargs, amb estils d'escalada diferents però amb el denominador comú de bon rocam agraït en preses. La via es troba totalment equipada a base d'espits, alguns dels quals no sempre emplaçats al millor lloc, fet que dificulta el xapatge en algun punt i fa perdre certa lògica a l'escalada.

Via: Esperó Badalona
Zona: Àger – Cap del Ras
Dificultat: 6a/Ae (MD-)
Dificultat obligada V/Ae

Llargària: 260 metresGrau d'exposició: BaixGrau de compromís: Baix

• Equipament: Via totalment equipada amb espits

• Material: 20 cintes exprés i un estrep

Orientació: SudValoració: ***

Aproximació:

Entrant a Àger prenem una carretera a mà esquerra que passa pel costat del cementiri (Direcció Colobor). La seguim uns quilòmetres fins que trobem una pista de terra a mà dreta que va al refugi de Colobor. La prenem i al cap de poc trobem un trencall; hem de prendre el que NO va al refugi. Seguim la pista fins a trobar-nos a l'alçada de la via. Des del cotxe l'aproximació és evident, com a referència podem agafar l'esperó característic per on va la via. Nom escrit a l'inici.

L1(6a/A0)

La via s'inicia uns 30 metres a la dreta de la "Inversió tèrmica". Trobarem el nom gravat a la roca. Els primers metres es resolen en A0 (6c+) per seguir per una placa vertical, molt típica de totes les vies del voltant, amb presa regletera que ens obliga a anar zig-zaguejant a la cerca del pas més lògic. Trobarem algun pas puntual una mica més difícil (V+). Quan siguem uns metres sota una savina flanquegem cap a la dreta fins una lleixa on hi ha una reunió (val la pena saltarla) Seguim ara per una fissura amb un pas d'entrada que tira enrere però amb bona presa, que continua durant tota la fissura. Quan aquesta s'acaba trobem la reunió a l'esquerra, molt còmoda. 50 metres.

L2(IV+)

L'escalada canvia radicalment en aquest segon llarg. Evolucionem per una fissura diedre amb molt bona roca i dificultats molt raonables, esdevenint un tram d'escalada de gran bellesa i del tot plaent. Una llàstima al meu parer haver cosit la fissura essent aquesta molt bona per emplaçar-hi encastadors o friends. Un cop s'acaba la fissura trobem la segona reunió a la dreta. 40 metres.

L3(6b)

Sortim de la reunió cap a la dreta i de seguida trobem el pas més difícil del llarg (6b), molt ben protegit i que es pot passar en A0 sense problemes. Seguim cap a la dreta fins abastar el fil de l'esperó i iniciem una bonica progressió en tendència a l'esquerra, sempre amb molt cantell i passos prou atlètics. Als darrers metres la dificultat baixa i la roca empitjora, fins arribar a una feixa on trobarem la tercera reunió. 50 metres.

L4(Ae/IV)

Pugem per una mena de rampa fins situar-nos sota un sostre. Haurem de fer tres passos d'artificial, amb una sortida en lliure prou bonica, que ens mena a una nova feixa, que creuem fins arribar a la quarta reunió. 20 metres.

L5(6a)

Iniciem la tirada per terreny rampós fins situar-nos a la bese d'un bonic mur (també molt típic de la part alta de les vies d'aquesta zona). L'escalada és mantinguda i es va tornant fina a mida que anem guanyant metres. Quan siguem a mitja tirada trobarem que hem de marxar descaradament cap a la dreta (els espits despisten bastant, perquè queden recte amunt) anant a buscar una curta fissura vertical amb molt bona presa de mans i peus, per de seguida tornar cap a la línia d'assegurances. Uns pocs metres més i arribem a una nova feixa. 50 metres.

L6(Ae/IV)

Ataquem un nou muret de roca exel·lent i fem una divertida i curta bavaresa que ens deixa a una nova feixa, superem uns ressalts i anem cap a l'esquerra, on trobarem una reunió intermitja que ens saltem i ataquem un darrer mur. La paret és lliça i per on van els espits ens toca fer un parell de passos d'Ae. Un metre més a l'esquerra podem pujar en lliure difícil (6b), aprofitant dos forats que ens permeten llençar-nos a una bona presa i des d'allí ja sortim fàcil cap amunt. 50 metres.

Descens:

Anem cap a la dreta fins trobar un esperó característic (fites visibles). Continuem per la feixa cap a la dreta fins anar a trobar la canal de baixada que ens acaba deixant a la pista on tenim el cotxe. 45 minuts.

El que més m'ha agradat:

- Segona tirada, plaent i sobre bon rocam.
- Tercer llarg, mantingut i atlètic.

El que no m'ha agradat tant:

- Algunes assegurances mal col·locades dificulten la progressió en lliure. Al darrer llarg si estiguessin un metre més a l'esquerra es podria fer en lliure sense el perill de picar a terra.
- Alguns espits tenen el casquet mig sortit.

